หาญยอดใจเพชร นายทหารเอก

•เขียนโดย Administrator•
•วัน•จันทร์•ที่ 09 •กรกฎาคม• 2012 เวลา 14:38 น.• - •แก้ไขล่าสุด• •วัน•อาทิตย์•ที่ 15 •กรกฎาคม• 2012 เวลา 08:06 น.•

ปี พ.ศ.๒๕๐๓ ได้มีโรงเรียนสอนฟันดาบทางฝั่งธนบุรี จัดละครโทรทัศน์ประวัติศาสตร์ขึ้นโรงเรียนหนึ่ง มีนายทหารชาวนครพิงค์คนหนึ่งมีนามว่า "หาญยอดใจเพชร"อยู่ในรัชสมัยพระเจ้าสามฝั่งแกนเป็นนายทหารดาบเขนซึ่งมีฝีมือเป็นเยี่ยม และเหตุที่จะทไให้หาญยอดใจเพชรได้มีชื่อปรากฏอยู่ในประวัติศาสตร์ก็เพราะในสมัยพระเจ้าสามฝั่งแกนเกิดมีกรณีแตกแยกระหว่างพี่น้องขึ้น อันทำให้เกี่ยวเนื่องไปถึงพระเจ้าไสยลือไทยแห่งกรุงสุโขทัยจนเรื่องเล็กกลายเป็นเรื่องใหญ่ดังนี้ ครั้งนั้นเมื่อสิ้นพระเจ้าแสนเมืองมาพระชาบิดาแล้ว ราชบุตรสองพระองค์ต่างมารดากันองค์พี่มีนามว่า "เจ้าชายยี่กุมกาม" พระบิดาให้ไปครองเมืองเชียงรายแต่ครั้งมีประชนมายุได้ ๑๕ พรรษา ส่วนองค์น้องนั้นมีนามว่า "เจ้าชายสามฝั่งแกน" เหตุที่ได้ชื่อเช่นนี้ก็เพราะเมื่อพระราชมารดาทรงครรภ์ได้ ๓ เดือน พระราชบิดาได้พาเสด็จประพาสตามหัวเมืองต่างๆจนถึงเมืองสิบสองพันนาลื้อ จนเวลาล่วงไปได้เจ็ดเดือน กลับมายังพันนาฝั่งแกนจึงได้ประสูติพระกุมาร ณ ที่นั้น ส่วนเจ้าชายยี่กุมกามนั้น ประสูติที่เวียงกุมกามจึงได้ชื่อว่า "ยี่กุมกาม" พอพระเจ้าแสนเมืองมาถึงพิราลัย

เสนาทั้งหลายก็จัดการราชาภิเษกเจ้าชายสามฝั่งแกนขึ้นครองราชสมบัติ มีมหาอำมาตย์ผู้ใหญ่ว่าราชการแทนพระเจ้าสามฝั่งแกนยังเยาว์นักพระชันษายังไม่ถึงยี่สิบปี ทั้งยังต้องเตรียมการไว้เผื่อว่าทางเจ้าชายยี่กุมกามจะยกพลมาแจ่งชิงราชสมบัติอีกด้วย และก็เป็นจริงดังคาด กองทัพเมืองเชียงรายโดยการนำของเจ้าชายยี่กุมกามผู้ครองเมือง ได้ยกมาเพื่อจะสัประยุทธ์ช่วงชิงราชสมบัติากพระอนุชาด้วยความไม่พอใจพระทัยที่เจ้าสามฝั่งแกนได้ครองนครพิงค์สืบต่อจากพระราชบิดา แต่เมื่อทางฝ่างนครพิงค์ได้เตรียมป้องกันไว้แล้ว ด้วยกำลังทัพซึ่งเหนือกว่า ทัพของพระเจ้ายี่กุมกามก็แตกพ่ายไปด้วยเจ้ายี่กุมกามหนีลงไปพึ่งพระยาไสยลือไทย ณ กรุงสุโขทัยทูลขอความช่วยเหลือจากเจ้ากรุงสุโขทัยสำเร็จ โดยพระเจ้าไสยลือไทยไม่ทันได้พินิจให้รอบคอบ หลงเชื่อคำบอกเล่าของเจ้าชายยี่กุมกาม กองทัพสุโขทัยโดยการนำของพระเจ้าไสยลือไทยก็ยกทัพไปโดยผ่านแม่น้ำยมขึ้นไปตีเมืองพะเยาก่อน สร้างหอเรือกสูง ๑๒ วา ที่ตำบลหนองเต่าเพื่อจะเอาปืนยิงเข้าไปในตัวเมืองแต่ฝ่ายผู้รักษาเมืองพะเยาก็เตรียมสู้เต็มที่ ถึงแก่รื้อเอาทองเหลืองกระเบื้องมุงหลังคาที่วัดมหาพนมาหล่อทำปืนใหญ่สีกำหนดสามล้านตอง เช่นสรวงพลีด้วยกระบือเผือกตัวผู้ แล้วบรรจุกระสุนดินดำยิงไปทำลายหอเรือกนั้นพังลงพระยาไสยลือไทยเห็นเป็นลางร้ายก็เลยไม่คิดสู้ แต่ได้สั่งให้เจ้าชายยี่กุมกามนำทัพลัดขึ้นไปเชียงรายเพื่อพักไพร่พลพอหายอิดโรยแล้วยกทัพย้อนลงมาทางเมืองฝางมุ่งตรงไปเชียงใหม่ ตั้งทัพอยู่ ณ ตำบลนองหลวงแล้วให้คนถือหนังสือเข้าไปในเมืองเชียงใหม่มีใจความว่า เจ้ายี่กุมกามนั้นเป็นพี่ควรจะได้ราชสมบัติแทนบิดาถ้าขุนนางในเชียงใหม่ขัดขืน มิให้เจ้ายี่กุมกามขึ้นครองราชสมบัติแล้ว พระเจ้าไสยลือไทยก็จักยกทัพพลโยธาเข้าตีชิงเอาเมืองนครพิงค์ให้แก่เจ้ายี่กุมกามให้จงได้ ทางฝ่ายในเมืองนครพิงค์บรรดาเสนามาตย์ข้าราชการขุนนางทั้งหลายก็พร้อมใจกันมีหนังสือตอบกลับไปยังอีกฝ่ายหนึ่งใจความว่า "เจ้ายี่กุมกามถึงหากจะเป็นพี่ ก็หาบุญญาธิการมิได้เพราะฉะนั้นการที่จะรบด้วยกลังพลโยธาทั้งหลายฝ่ายก็เห็นที่ว่าจะหมดเปลืองชีวิตของเหลาพลโยธาเสียเปล่า ข้าพเจ้าทั้งหลายจึงใคร่ขอให้มีการเสี่ยงบารมีว่าใครมีบุญญาธิการยิ่งกว่า ระหว่างเจ้ายี่กุมกามกับเจ้าสามฝั่งแกน จัดให้มีการต่อสู้กันตัวต่อัวระหว่านายทหารซึ่งมีฝีมือเยี่ยมฝ่ายคนละคน คัดเลือกจัดสรรเอามาจากในกองทัพของแต่ละฝ่าย หากว่าทหารของฝ่ายใดได้รับชัยชนะก็จะถือว่าเป็นการแพ้ชนะด้วยทั้งกองทัพ ด้วยบุญญาธิการบารมีของเจ้าชายทั้งสอง พระองค์จะเห็นเป็นประการใด พระเจ้าไสยลือไทยได้รับหนังสือเช่นนั้น ก็นำมาปรึกษากับเหล่าแม่ทัพนายกองของฝ่ายพระองค์ ต่างก็เห็นดีเห็นชอบตามข้อเสนอของเสนามาตย์ฝ่ายเมืองนครพิงค์ทั่วหน้ากัน พระเจ้าไสยลือไทยก็มีหนังสือตอบตกลงตามเงื่อนไขที่กำหนด ครั้งแล้ว ทั้งสองฝ่ายก็คัดเลือกจัดสรรหานายทหารที่มีฝีมือ เพื่อจะได้ออกไปสู้กับฝ่ายตรงข้าม มันเป็นการต่อสู้ที่หมายถึงการพนันระหว่างเจ้าชายสองพี่น้อง ฝ่ายใดชนะก็จักได้ขึ้นครองนครพิงค์ฝ่ายใดแพ้ก็จักต้องก้มหน้าออกจากตำแหน่งไป ใครเล่าจะอยากให้เจ้านายของตนต้องเสื่อมเสียพระเกียรติยศ พลโยธานครพิงค์ทุกคนย่อมจะถวายความจงรักภักดีต่อพระเจ้าสามฝั่งแกนทั้งสิ้น ส่วนทางฝ่ายกองทัพของพระเข้าไสยลือไทย ก็มิได้ท้อถอยแม้ว่าชัยชนะครั้งนี้จะมีผลเพียงแต่ทำให้เจ้ายี่กุมกามขึ้นครองเมืองเชียงใหม่เท่านั้น นายทหารผู้ได้รับคัดเลือกจากกองทัพของพระเจ้าไสยลือไทยนั้น ปรากฏชื่อในประวัติศาสตร์เป็นผู้ที่ชำนาญเพลงดาบสองมือเป็นเยี่ยมยอดหาผู้เสมอเหมือนมิได้ ทางฝ่ายนครพิงค์ก็ได้คัดเลือกจัดหานายทหารผู้มีฝีมือกันอย่างจริงจังในที่สุดก็ได้นายทหารผู้หนึ่งมีชื่อว่า "หาญยอดใจเพชร" เป็นผู้เชี่ยวชาญในการใช้ดาบเขนเดียวอย่างหาตัวจับยาก เมื่อต่างฝ่ายต่างได้ตัวนายทหารที่จะมาขับสู้เพื่อแข่งบุญญาธิการของเจ้านายตนแล้ว

•เขียนโดย Administrator•
•วัน•จันทร์•ที่ 09 •กรกฎาคม• 2012 เวลา 14:38 น.• - •แก้ไขล่าสุด• •วัน•อาทิตย์•ที่ 15 •กรกฎาคม• 2012 เวลา 08:06 น.•

ก็นับเป็นเวลาและจัดหาสถานที่ที่เหมาะสม ก็ไปได้ที่ตำบลเชียงขวางนอกเมืองเชียงใหม่
จึงประชุมกันจัดตั้งเป็นสนามประลองฝีมือระหว่างทหารเอกของสุโขทัยกับทหารเอกของเชียงใหม่ ท่ามกลางความตื่นเต้นของชาวเมืองและของเหล่าไพร่พลทั้งสองฝ่าย
พระเจ้าสามฝั่งแกน เจ้ายี่กุมกาม และพระเจ้าไสยลือไทยต่างก็เสด็จมาประทับทอดพระเนตรการต่อสู้ครั้งนี้ พร้อมด้วยเสนามาตย์ข้าราชการ
รวมทั้งพลโยธาทั้งหลายซึ่งพากันมาประชุมพร้อมกันด้วยใจอันเต้นระทึก พอได้เวลา ทหารเอกของทั้งสองฝ่ายก็ออกสู่สนามพร้อมด้วยอาวุธคู่มือ
ทหารฝ่ายสุโขทัยถือดาบสองมือกระชับ ลวดลายที่รำไหว้ครูสวยงามเป็นสง่าน่าชมยิ่งนัก ฝูงชนที่มาก็ก็กล่าวชมกันเซ็งแซ่ว่านายทหารชาวกรุงสุโขทัยนี้สง่านัก
ท่าทางที่รำดาบไหว้ครูก็งดงามสมเป็นชายชาติทหาร
ทีนี้ถึงคราวหาญยอดใจเพชรทหารเอกของทัพนครพิงค์ผู้รับอาสามาต่อสู้เพื่อรักษาราชบัลลังก์ของพระเจ้าเหนือหัวก็มิได้น้อยหน้านายทหารสุโขทัย
แม้ว่ามือข้างหนึ่งถือดาบและอีกข้างหนึ่งจับแขน จะทำให้ไม่สะดวกในการออกลวดลายเต็มที่เท่ากับการใช้ดาบสองมือ
แต่ท่วงท่าอันสง่าอาจหาญของทหารเอกนครพิงค์ก็ได้รับเสียงแซ่ซ้องชมเชยจากผู้ชมทั้งสองฝ่าย
ครั้งแล้วความชื่นตาที่พวกเขาได้รับก็เปลี่ยนแปลงเป็นความตื่นเต้นหวาดเสียว เมื่อการต่อสู้ได้เริ่มขึ้นอย่างจริงจัง
เสียงดาบประดาบดังสะเทือนสั้นประสาทของผู้มีขวัญอ่อน และผู้ที่หวาดว่าจะต้องสูญเสียเมืองให้แก่ศัตรูก็ยืนตัวแข็ง
ส่งกระแสจิตไปช่วยนายทหารฝ่ายของตัวเองตลอดเวลา
การสัปยุทธ์ของทั้งสองฝ่ายก็เป็นไปอย่างน่าตื่นเต้นทั้งสองมีความสามารถเกือบจะเสมอกันจึงไม่มีฝ่ายใดเพลี่ยงพล้ำโดยง่ายต่างฝ่ายต่างก็มีลวดลายชั้นเชิงหลบหลีกปัด
ป้องอย่างว่องไว ท่ามกลางเสียงโห่ร้องเอาใจช่วย องค์ประมุขทั้งสามพระองค์ก็ทอดพระเนตรการต่อสู้ด้วยสีพระพักต์อันเคร่งเครียด จนเวลาผ่านไป
ทั้งสองฝ่ายก็ยังไม่ยอมพ่ายแพ้ คงผลัดกันได้เปรียบเสียเปรียบอยู่เช่นนั้น แต่ครั้นแล้วในที่สุด หาญยอดใจเพชรก็ได้ที
มีโอกาสได้ฝากคมดาบเฉี่ยวเอาเท้านายทหารสุโขทัยเข้าฉับหนึ่ง (ในตำนานบอกว่า "เพิก" ไปหน่อยหนึ่ง) ทหารสุโขทัยจึงเป็นฝ่ายแพ้แต่ในเพลานั้น
อันหมายถึงว่าฝ่ายนครพิงค์ได้รับชัยชนะด้วยฝีมือการใช้อาวุธของนายทหารเอกของนครพิงค์ผู้มีนาม "หาญยอดใจเพชร"